

SZÁMÍT, HOGY DUMBLEDORE MELEG VOLT-E?

SZABADOS ÁDÁM

J. K. Rowling nem is idegeníthette volna el jobban magától amúgy is kritikus keresztény hallgatóságát, mint mikor 2007-ben egy kérdésre válaszolva kikotyogta: „Dumbledore meleg volt.” A hír természetesen azonnal betöltötte az újságokat, a homoszexuális jogokért küzdő csoportok örömmel és lelkesen fogadták soraik közé a bölcs öreg varázslót. Megmondom őszintén, engem is meglepett az író nő válasza, mert semmilyen jelét nem láttam a Harry Potter mesékben Albus Dumbledore szexuális orientációjának. Hadd mondjam el, hogy ennek ellenére alapvetően miért nincs bajom azzal, ha Dumbledore professzor Rowling fejében tényleg homoszexuális volt.

Először is helyezzük Rowling megnyilatkozását a megfelelő kontextusba. Rowling a sorozat hetedik, befejező részének megjelenésekor tartott sajtótájékoztatót New Yorkban. Két nappal korábban tette nyilvánvalóvá, hogy a mese keresztény alapállásból, keresztény szimbolikával, keresztény reménységet közvetít. Elmondta, hogy ő maga is gyülekezetbe járó keresztény, és a hite akkor is él, ha gyakran kétségekkel küszködik. Az utolsó epizód rengeteg kritikát kapott liberális oldalról, ugyanis (vigyázat, spoiler következik!) tizenkilenc évvel Voldemort legyőzése után szép családi idillben Harry és Ginny valamint Ron és Hermione gyermekeit látjuk felszállni a roxfordi expresszre. Ez, és az, hogy Rowling nyilvánvalóvá tette a mesék keresztény szimbolikáját, sokaknál kiverte a biztosítékot. Burzsoá, konzervatív, kispolgári, keresztény propagandát láttak benne. Rowling ezen kritikákkal a háta mögött érkezett a New York-i Carnegie Hallba. Itt tette fel egy hallgató a kérdést: „Volt Dumbledore-nak igazi szerelme?” Erre válaszolta Rowling a megdöbbenett hallgatóságnak: „Dumbledore meleg volt.” Rövid csend után válasza hatalmas tapsot kapott. Rowling az eufóriát látva enyhe mosollyal a szája szélén, némi iróniával hozzátette: „Ezt elmondhattam volna korábban is, ha tudom, hogy ennyire boldoggá teszi Önöket.” „A szerelem bizonyos fokig elvakít” – folytatta, kiegészítve azzal is, hogy Dumbledore „szörnyen, rettenetesen csalatkozott”, és a Grindelwald iránti szerelme élete „nagy tragédiája” lett.

A liberális hallgatóság élvezte a pillanatnyi diadalt, a taps elhalkultával azonban néhányaknak valószínűleg feltűnt a helyzet furcsa ellentmondása is. A Grindelwald és Dumbledore közötti barátság – mely ezek szerint Rowling fejében több volt barátságnál (a könyvből ez nem derül ki!) – a professzor életének egyértelmű mélypontja volt. Ha valami világosan kirajzolódik a történetből az éppen az, hogy Dumbledore mély szomorúságot és bűnbánatot érzett életének ezzel az időszakával kapcsolatban. Hátralévő évtizedeiben igyekezett jóvátenni fiatalkori kisiklását, Grindelwald a múlt homályai közé került, Dumbledore a megtérés gyümölcseit teremte. Rövid kisiklása után tiszta, önmegtartóztató életet élt.

Szó sincs tehát arról, hogy a mesesorozat a homoszexuális életmódot népszerűsítsen! Ha Dumbledore valóban meleg volt, akkor az két dolgot tesz

nagyon hangsúlyossá: 1. Vannak közöttünk saját nemük felé vonzódo emberek. 2. Lehet tiszta, önmegtartóztató életet élni, melyet nem vágyaink beteljesedése, hanem a mások iránti felelősség és szeretet motivál. Dumbledore személye mindkét igazságot megtestesíti. Rowling Dumbledore-ja nem a homoszexuális ágenda szekereit tolja, éppen ellenkezőleg, a homoszexualitással kapcsolatos keresztény alapállást erősíti! A taps korai volt – hacsak nem keresztények tapsoltak, amit az eddigi fogadtatás alapján enyhén szólva kétlek.

Baj, ha Dumbledore meleg volt? A mesebeli professzor – és a hozzá hasonló emberek – számára a saját nemükhöz való vonzódás biztosan nem könnyű élethelyzet. És baj. Mi, keresztény olvasók viszont ne akadjunk fenn ezen Dumbledore esetében. Hajlok arra, hogy Rowlingnak nem volt joga hozzátenni ezt az információt regénye értelmezéséhez, mert míg a keresztény szimbolika Rowling utólagos szavai nélkül is egyértelmű, a professzor szexuális vonzalmára a könyvekben az ég világon semmi nem utal. De ha már Rowling ezzel a magyarázó jegyzettel látta el Dumbledore személyét, vegyük észre a benne rejlő lehetőséget a keresztény lelkipozás számára!

Mostantól ha olyan emberrel találkozom, akiről megtudom, hogy homoerotikus vágyakkal küszködik, felhívhatom a figyelmét a mesebeli Albus Dumbledore példájára. „Lehet így is élni. Ne a liberális propagandát hidd el! Higgy inkább Rowlingnak! Vagy higgy Isten igéjének!” Dumbledore példája gyönyörű és félelmes megfogalmazása annak, hogy a romantikus ideál – akár hetero-, akár homoszexuális szenvedélyekre épít – nem vezet sehova. Ha áldozatos szeretet helyett a szenvedélyeinket követjük, magunkban és másokban okozunk helyrehozhatatlan károkat. Kisiklása idején Dumbledore szíve ott volt, ahol a kincse, a kincse pedig lényegében ugyanaz volt, mint amit Voldemort is szeretett volna megkaparintani. Önző és nárcisztikus indulatok vezették, aminek súlyos következményei lettek másokra nézve. Hogy Dumbledore mégis csodálatos példává válhatott az egész varázslótársadalom számára, az őszinte és szívbeli megtérésének gyümölcse.